

PESMA NAD PESMAMA

ПОГЛАВЉЕ 1

Solomonova pesma nad pesmama.

- ² Da me hoće poljubiti poljupcem usta svojih! Jer je tvoja ljubav bolja od vina.
- ³ Mirisom su tvoja ulja prekrasna; ime ti je ulje razlito; zato te ljube devojke.
- ⁴ Vuci me, za tobom ćemo trčati; uvede me car u ložnicu svoju; radovaćemo se i veselićemo se tobom, spominjaćemo ljubav tvoju više nego vino; pravi ljube te.
- ⁵ Crna sam, ali sam lepa, kćeri jerusalimske, kao šatori kidarski, kao zavesi Solomunovi.
- ⁶ Ne gledajte me što sam crna, jer me je sunce opalilo; sinovi matere moje rasrdiviši se na me postaviše me da čuvam vinograde, i ne čuvah svoj vinograd, koji ja imam.
- ⁷ Kaži mi ti, kog ljubi duša moja, gde paseš, gde planduješ? Jer zašto bih lutala medju stadima drugova tvojih?
- ⁸ Ako ne znaš, najlepša izmedju žena, podji tragom za stadom, i pasi jariće svoje pokraj stanova pastirskih.
- ⁹ Ti si mi, draga moja, kao konji u kolima Faraonovim.
- ¹⁰ Obrazi su tvoji okićeni grivnama, i grlo tvoje nizovima.
- ¹¹ Načinićemo ti zlatne grivne sa šarama srebrnim.
- ¹² Dok je car za stolom, nard moj pušta svoj miris.
- ¹³ Dragi mi je moj kita smirne, koja medju dojkaama mojim počiva.
- ¹⁴ Dragi mi je moj grozd kiprov iz vinograda engadskih.
- ¹⁵ Lepa ti si, draga moja, lepa ti si! Oči su ti kao u golubice.
- ¹⁶ Lep ti si, dragi moj, i ljubak! I postelja naša zeleni se.
- ¹⁷ Grede su nam u kućama kedrove, daske su nam jelove.

ПОГЛАВЉЕ 2

Ja sam ruža saronka, ljiljan u dolu.

- ² Šta je ljiljan medju trnjem, to je draga moja medju devojkaama.
- ³ Šta je jabuka medju drvetima šumskim, to je dragi moj medju momcima; želeh hlad njen, i sedoh, i rod je njen sladak grlu mom.
- ⁴ Uvede me u kuću gde je gozba, a zastava mu je ljubav k meni.
- ⁵ Potkrepite me žbanovima, pridržite me jabukama, jer sam bolna od ljubavi.
- ⁶ Leva je ruka njegova meni pod glavom, a desnom me grli.
- ⁷ Zaklinjem vas, kćeri jerusalimske, srnama i košutama poljskim, ne budite ljubavi moje,

ne budite je, dok joj ne bude volja.

⁸ Glas dragog mog; evo ga, ide skačući preko gora, poskakujući preko humova.

⁹ Dragi je moj kao srna ili kao jelenče; evo ga, stoji iza našeg zida, gleda kroz prozor, viri kroz rešetku.

¹⁰ Progovori dragi moj i reče mi: Ustani, draga moja, lepotice moja, i hodi.

¹¹ Jer gle, zima prodje, minuše daždi, otidoše.

¹² Cveće se vidi po zemlji, dodje vreme pevanju, i glas grličin čuje se u našoj zemlji.

¹³ Smokva je pustila zametke svoje, i loza vinova ucvala miriše. Ustani, draga moja, lepotice moja, i hodi.

¹⁴ Golubice moja u raselinama kamenim, u zaklonu vrletnom! Daj da vidim lice tvoje, daj da čujem glas tvoj; jer je glas tvoj sladak i lice tvoje krasno.

¹⁵ Pohvatajte nam lisice, male lisice, što kvare vinograde, jer naši vinogradi cvatu.

¹⁶ Moj je dragi moj, i ja sam njegova, on pase medju ljiljanima.

¹⁷ Dok zahladi dan i senke otidu, vrati se, budi kao srna, dragi moj, ili kao jelenče po gorama razdeljenim.

ПОГЛАВЉЕ 3

Na postelji svojoj noću tražih onog koga ljubi duša moja, tražih ga, ali ga ne nadjoh.

² Sada ću ustati, pa idem po gradu, po trgovima i po ulicama tražiću onog koga ljubi duša moja. Tražih ga, ali ga ne nadjoh.

³ Nadjoše me stražari, koji obilaze po gradu. Videste li onog koga ljubi duša moja?

⁴ Malo ih zaminuh, i nadjoh onog koga ljubi duša moja; i uhvatih ga, i neću ga pustiti dokle ga ne odvedem u kuću matere svoje i u ložnicu roditeljke svoje.

⁵ Zaklinjem vas, kćeri jerusalimske, srnama i košutama poljskim, ne budite ljubavi moje, ne budite je, dok joj ne bude volja.

⁶ Ko je ona što ide gore iz pustinje kao stupovi od dima, potkadjena smirnom i tamjanom i svakojakim praškom apotekarskim?

⁷ Gle, odar Solomunov, a oko njega šezdeset junaka izmedju junaka Izrailjevih:

⁸ Svi imaju mačeve, vešti su boju, u svakog je mač o bedru radi straha noćnog.

⁹ Odar je načinio sebi car Solomun od drveta livanskog;

¹⁰ Stupce mu je načinio od srebra, uzglavlje od zlata, nebo od skerleta, a iznutra nastro ljubavlju za kćeri jerusalimske.

¹¹ Izidjite, kćeri sionske, i gledajte cara Solomuna pod vencem kojim ga mati njegova okiti na dan svadbe njegove i na dan veselja srca njegovog.

ПОГЛАВЉЕ 4

Lepa ti si, draga moja, lep ti si, oči su ti kao u golubice izmedju vitica tvojih; kosa ti je kao stado koza koje se vide na gori Galadu;

² Zubi su ti kao stado ovaca jednakih, kad izlaze iz kupala, koje se sve blizne, a nijedne nema jalove.

³ Usne su ti kao konac skerleta, a govor ti je ljubak; kao kriška šipka jagodice su tvoje izmedju vitica tvojih;

⁴ Vrat ti je kao kula Davidova sazidana za oružje, gde vise hiljadama štitovi i svakojako

oružje junačko;

⁵ Dve su ti dojke kao dva laneta blizanca, koji pasu među ljiljanima.

⁶ Dok dan zahladi i senke otidu, ići ću ka gori smirnovoj i ka humu tamjanovom.

⁷ Sva si lepa draga moja, i nema nedostataka na tebi.

⁸ Hodi sa mnom s Livana, nevesto, hodi sa mnom s Livana, da gledaš s vrha amanskog, s vrha senirskog i ermonskog, iz pećina lavovskih, s gora risovskih.

⁹ Otela si mi srce, sestro moja nevesto, otela si mi srce jednim okom svojim i jednim lančićem s grla svog.

¹⁰ Lepa li je ljubav tvoja, sestro moja nevesto, bolja je od vina ljubav tvoja, i miris ulja tvojih od svih mirisnih stvari.

¹¹ S usana tvojih kaplje saće, nevesto, pod jezikom ti je med i mleko, i miris je haljina tvojih kao miris livanski.

¹² Ti si kao vrt zatvoren, sestro moja nevesto, izvor zatvoren, studenac zapečaćen.

¹³ Bilje je tvoje voćnjak od šipaka s voćem krasnim, od kipra i narda.

¹⁴ Od narda i šafrana, od idjirota i cimeta sa svakojakim drvljem za kad, od smirne i aloja i sa svakim prekrasnim mirisima.

¹⁵ Izvore vrtovima, studenče vode žive i koja teče s Livana!

¹⁶ Ustani severe, i hodi juže, i duni po vrtu mom da kaplju mirisi njegovi; neka dodje dragi moj u vrt svoj, i jede krasno voće svoje.

ПОГЛАВЉЕ 5

Dodjoh u vrt svoj, sestro moja nevesto, berem smirnu svoju i mirise svoje, jedem saće svoje i med svoj, pijem vino svoje i mleko svoje; jedite, prijatelji, pijte, i opijte se, mili moji!

² Ja spavam, a srce je moje budno; eto glasa dragog mog, koji kuca: Otвори mi, sestro moja, draga moja, golubice moja, bezazlena moja; jer je glava moja puna rose i kosa moja noćnih kapi.

³ Svukla sam haljinu svoju, kako ću je obući? Oprala sam noge svoje, kako ću ih kaljati?

⁴ Dragi moj promoli ruku svoju kroz rupu, a šta je u meni ustrepta od njega.

⁵ Ja ustah da otvorim dragom svom, a s ruku mojih prokapa smirna, i niz prste moje poteče smirna na držak od brave.

⁶ Otvorih dragom svom, ali dragog mog ne beše, otide. Bejah izvan sebe kad on progovori. Tražih ga, ali ga ne nadjoh; vikah ga, ali mi se ne odazva.

⁷ Nadjoše me stražari, koji obilaze po gradu, biše me, raniše me, uzeše preves moj s mene stražari po zidovima.

⁸ Zaklinjem vas, kćeri jerusalimske, ako nadjete dragog mog, šta ćete mu kazati? Da sam bolna od ljubavi.

⁹ Šta je tvoj dragi bolji od drugih dragih, o najlepša među ženama? Šta je tvoj dragi bolji od drugih dragih, te nas tako zaklinješ?

¹⁰ Dragi je moj beo i rumen, zastavnik između deset hiljada;

¹¹ Glava mu je najbolje zlato, kosa mu je kudrava, crna kao gavran;

¹² Oči su mu kao u goluba na potocima vodenim, mlekom umivene, i stoje u obilju;

¹³ Obrazi su mu kao lehe mirisnog bilja, kao cveće mirisno; usne su mu kao ljiljan, s njih kaplje smirna žitka;

¹⁴ Na rukama su mu zlatni prsteni, na kojima su ukovani virili; trbuh mu je kao svetla

slonova kost obložena safirima.

¹⁵ Gnjati su mu kao stupovi od mramora, uglavljeni na zlatnom podnožju; stas mu je Livan, krasan kao kedri.

¹⁶ Usta su mu slatka i sav je ljubak. Takav je moj dragi, takav je moj mili, kćeri jerusalimske.

ПОГЛАВЉЕ 6

Kuda otide dragi tvoj, najlepša medju ženama? Kuda zamače dragi tvoj, da ga tražimo s tobom?

² Dragi moj sidje u vrt svoj, k lehama mirisnog bilja, da pase po vrtovima i da bere ljiljane.

³ Ja sam dragog svog, i moj je dragi moj, koji pase medju ljiljanima.

⁴ Lepa si, draga moja, kao Tersa, krasna si kao Jerusalem, strašna kao vojska sa zastavama.

⁵ Odvрати оči svoje od mene, jer me raspaljuju. Kosa ti je kao stado koza koje se vide na Galadu.

⁶ Zubi su ti kao stado ovaca kad izlaze iz kupala, koje se sve blizne, a nijedne nema jalove.

⁷ Jagodice su tvoje izmedju vitica tvojih kao kriška šipka.

⁸ Šezdeset ima carica i osamdeset inoča, i devojaka bez broja;

⁹ Ali je jedna golubica moja, bezazlena moja, jedinica u matere svoje, izabrana u roditeljke svoje. Videše je devojke i nazvaše je blaženom; i carice i inoče hvališe je.

¹⁰ Ko je ona što se vidi kao zora, lepa kao mesec, čista kao sunce, strašna kao vojska sa zastavama?

¹¹ Sidjoh u orašje da vidim voće u dolu, da vidim cvate li vinova loza, pupe li šipci.

¹² Ne doznah ništa, a duša me moja posadi na kola Aminadavova.

¹³ Vрати se, vrati se Sulamko, vrati se, vrati se, da te gledamo. Šta ćete gledati na Sulamci? Kao ćete vojničke.

ПОГЛАВЉЕ 7

Kako su lepe noge tvoje u obući, kćeri kneževska; sastavci su bedara tvojih kao grivne, delo ruku umetničkih.

² Pupak ti je kao čaša okrugla, koji nije nikad bez pića; trbuh ti je kao stog pšenice ogradjen ljiljanima;

³ Dve dojke tvoje kao dva blizanca srnčeta;

⁴ Vrat ti je kao kula od slonove kosti; oči su ti kao jezera u Esevonu na vratima vatravimskim; nos ti je kao kula livanska koja gleda prema Damasku;

⁵ Glava je tvoja na tebi kao Karmil, i kosa na glavi tvojoj kao carska porfira u bore nabrana.

⁶ Kako si lepa i kako si ljupka, o ljubavi u milinama!

⁷ Uzrast ti je kao palma, i dojke kao grozdovi.

⁸ Rekoh: Popeću se na palmu, dohvatiću grane njene; i biće dojke tvoje kao grozdovi na vinovoj lozi, i miris nosa tvog kao jabuke;

⁹ I grlo tvoje kao dobro vino, koje ide pravo dragom mom i čini da govore usne onih koji

spavaju.

¹⁰ Ja sam dragog svog, i njega je želja za mnom.

¹¹ Hodi, dragi moj, da idemo u polje, da noćujemo u selima.

¹² Ranićemo u vinograde da vidimo cvate li vinova loza, zameće li se groždje, cvatu li šipci; onde ću ti dati ljubav svoju.

¹³ Mandragore puštaju miris, i na vratima je našim svakojako krasno voće, novo i staro, koje za te dohranih, dragi moj.

ПОГЛАВЉЕ 8

O da bi mi brat bio, da bi sao sise matere moje! Našavši te na polju poljubila bih te, i ne bih bila prekorna.

² Povala bih te i dovela bih te u kuću matere svoje; ti bi me učio, a ja bih te počila vinom mirisavim, sokom od šipaka.

³ Leva je ruka njegova meni pod glavom, a desnom me grli.

⁴ Zaklinjem vas, kćeri jerusalimske, ne budite ljubavi moje, ne budite je, dokle joj ne bude volja.

⁵ Ko je ona što ide gore od pustinje naslanjajući se na dragog svog? Pod jabukom probudih te, gde te rodi mati tvoja, gde te rodi roditeljka tvoja.

⁶ Metni me kao pečat na srce svoje, kao pečat na mišicu svoju. Jer je ljubav jaka kao smrt, i ljubavna sumnja tvrda kao grob; žar je njen kao žar ognjen, plamen Božji.

⁷ Mnoga voda ne može ugasiti ljubavi, niti je reke potopiti. Da ko daje sve imanje doma svog za tu ljubav, osramotio bi se.

⁸ Imamo sestru malenu, koja još nema dojaka. Šta ćemo činiti sa sestrom svojom kad bude reč o njoj?

⁹ Ako je zid, zagradićemo na njemu dvor od srebra; ako li vrata, utvrdićemo ih daskama kedrovim.

¹⁰ Ja sam zid i dojke su moje kao kule. Tada postah u očima njegovim kao ona koja nadje mir.

¹¹ Vinograd imaše Solomun u Valamonu; dade vinograd čuvarima da svaki donosi za rod njegov po hiljadu srebrnika.

¹² Moj vinograd koji ja imam, preda mnom je. Neka tebi, Solomune, hiljada, i dve stotine onima koji čuvaju rod njegov.

¹³ Koja nastavaš u vrtovima! Drugovi slušaju glas tvoj, daj mi da ga čujem.

¹⁴ Brže, dragi moj! I budi kao srna ili kao jelenče na gorama mirisnim.

For other languages please go to www.wordproject.org